

பேசுகிறேன்! கேளுங்கள்!

திருச்சிலுவைப் பாதை

எழுத்தும், கருத்தும்

அருள்சகோ. அமல ஜெயந்தி FSJ

பெரம்பலூர்.

தொடக்கம்

தந்தை மகன் தூய ஆவியாரின் பெயராலே. ஆமென்.

மனத்துயர் செயல்

ஒவ்வொரு சிலுவைப் பாதை நிலையிலும் தொடக்கத்தில் சொல்லப்பட வேண்டியது:

முதல்வர்

திவ்விய இயேசுவே! உம்மை ஆராதித்து வணங்கி உமக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரம் செய்கிறோம்.

அனைவரும்

அதேனென்றால் உமது பாரமான திருச் சிலுவையை சுமந்து உலகை மீட்டு இரட்சித்தீரே.

ஒவ்வொரு சிலுவைப் பாதை நிலையிலும் முடிவில் சொல்லப்பட வேண்டியது:

முதல்வர்

எங்கள் பேரில் தயவாயிரும் சுவாமி எங்கள் பேரில் தயவாயிரும்.

அனைவரும்

எங்கள் பேரில் தயவாயிரும் சுவாமி எங்கள் பேரில் தயவாயிரும்.

முதல்வர்

மரித்த விசுவாசிகளுடைய ஆத்துமாக்கள் சர்வேசுரனுடைய இரக்கத்தினால் நித்திய சமாதானத்தில் இளைப்பாறக்கடவன.

அனைவரும்: ஆமென்

முன்னுரை

அன்பார்ந்தவர்களே!

வாழ்க்கை என்னும் பயணத்தில் நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பாதையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறோம். பாதையும் பயணமும் வேறு வேறு என்றாலும் செல்லும் இடம் என்னவோ ஒன்று தான். நீ நடந்து போக பாதை இல்லை என்று எண்ணாதே, முன்னோக்கிச் செல்; பாதை தானாகப் பிறக்கும் என்பதற்கேற்ப தனக்கென ஒரு பாதையை உருவாக்கி அதில் பயணிக்க நம்மையும் அழைக்கும் இறை இயேசுவின் பாதையில் நாமும் செல்வோம். பயணத்தில் சிறந்த பயணமும், பாதையில் சிறந்த பாதையும் அவருடையது மட்டுமே. துன்பமும் துயரமும் நிறைந்த துயரப்பாதை அல்ல அது; துணியையும் பொறுமையையும் தரும் வாழ்வுப் பாதை. நம்மை நேரிய வழியில் நடத்திச் செல்லும் நேரிய பாதை. அவர் பாதையில் நம் பாதங்களைப் பதிக்க இன்று நம்மை அழைக்கிறார். நமது பாதையை நாமே தேர்ந்தெடுப்போம். ஏனெனில் நம்மையன்றி கால்களால் வேறு எவராலும் நம் கால்களால் நடக்க முடியாது. எனவே எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு அடியையும் விழிப்போடு எடுத்து வைக்க நடை தொடர்வோம்.

உடனிருப்பவர்களோடு அன்பையும் இரக்கத்தையும் நம்பிக்கையையும் சமாதானத்தையும் பகிர்ந்து கொள்ள முயற்சி செய்வோம்.

இம்மானிடம் மீட்புப்பெற தன்னையே தந்தை இறைவனுக்குத் தகனப்பலியாகத் தந்த நம் ஆண்டவர் இயேசுவின் அன்பின் பாதையில் பயணிக்க இருக்கின்றோம். அன்பே உருவான இறைவன் கன்னிமரியின் திருவயிற்றில் மனிதனாக உருவாகி இம்மண்ணில் பிறந்து அன்புக்குச் சான்று பகர்ந்தார், ஏழை எளியவர்களுக்குத் தன் வாழ்வை முழுமையாக அர்ப்பணித்து அவர்களின் விடுதலைக்காக உழைத்தார். உன்னை அன்பு செய்வதைப்போல உனக்கு அடுத்திருப்பவரையும் அன்பு செய்வாயாக! என்று அறைகூவல் விடுத்தார். அன்பில் தான் புதிய சமத்துவ சமூகம் அமைக்க இயலும் என்று தன் புனித வாழ்வால் மெய்ப்பித்தார். இன்றைய உலகம் இயேசு காட்டிய அன்பு வாழ்வை மறந்து சுயநலத்தில் விழுந்து சொல்லொண்ணாத துயரத்தில் வாடுகிறது, அதற்கு நீங்களும் நானும் மட்டுமே சாட்சிகள். மதத்தின் பெயரால், சாதியின் பெயரால், மொழியின் பெயரால் வெறுப்புணர்வை விதைத்து, ஏழை பணக்காரர் ஏற்றத்தாழ்வை வளர்த்து, தேசப்பிரிவுகளால் வேறுபாடு, ஆண் பெண் உறவுகளில் உரசல், குடும்பத்தில் விரிசல் போன்ற பல பிரச்சினைகளுக்கு நாமும் மறைமுகக்

காரணிகள் ஆகி விடுகின்றோம். நாள் தோறும் எண்ணற்ற பிரச்சனைகளை சந்திக்கின்றோம். இத்தகைய முரண்பாடுகள் பிறர் வலி உணராத அன்பற்ற வாழ்வின் விளைவுகளே ஆகும். ஊரும் உலகமும் இவற்றை நன்கு அறியும். இவற்றை நாம் களைய வேண்டாமா? வாருங்கள். இயேசுவின் அன்பின் பாதையில் பங்கு பெற்ற பொருட்கள் பேசுவதைக் கேட்போம்! முட்கள் நிறைந்த பாதை நம் மனதின் விரிசல்களைத் தைக்கட்டும்! வாருங்கள்! நடப்போம்.

இயேசுவின் காலடிச் சுவடுகளைப் பின் தொடர்வோம்.

முதல்நிலை

இயேசுவை சிலுவைச் சாவுக்குத் தீர்ப்பிடுகிறார்கள்

நான் தான் பாத்திரம் பேசுகிறேன்!

நான் இயேசுவுக்கு மரணத் தீர்ப்பு வழங்கிய பிலாத்து கை கழுவிய பாத்திரம் பேசுகிறேன். ஆம், இயேசுவைக் கொன்ற பிலாத்து கை கழுவிய பாத்திரம் நான் தான்.

பதவி ஆசை, நாற்காலிகளுக்குப் பணிந்து நடப்பது, உண்மை என்றால் என்ன என்று கேள்வி கேட்டு உண்மையைக் கொன்றது, இயேசுவின் கொலைக்கு உடந்தையாக இருந்தது என்று அடுக்கிக் கொண்டே போகும் பாவங்களுக்குப் பிராயச்சித்தம் இல்லை என்று உணர்ந்து தான் அன்று என் மேல் தண்ணீரை ஊற்றிக் கை கழுவினானோ பிலாத்து?

பிலாத்து இயேசுவின் வழக்கில் தீர்ப்பு அளித்து அந்தக் கொலையைக் கூடி இருந்தோரின் தலை மேல் சுமத்தித் தன் கைகளை என்னிடமிருந்த தண்ணீரில் தான் கழுவினான்.

என்ன கொடுமை இது?

நான் வெற்றுப் பாத்திரமாக இருந்தபோது அனைவருக்கும் பயன்பட்டேன் பிலாத்துவின் கை கழுவிய கழுவிய தண்ணீரைச் சுமந்த நான் இப்போது என் நிலை குறித்து வெட்கப்படுகிறேன் புண்ணியத்தை சுமந்து புண்ணிய தீர்த்தம் ஏந்தும் நான் இப்போது பாவத்தைச் சுமந்து பாவ நீரை ஏந்தும்படியானதே! எனது அந்த அவல நிலை குறித்து நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். ஆனால், குற்றமற்றவர் இயேசு என்பதை அறிந்து, பிலாத்து அவரை விடுவிக்க வழிகளைத் தேடிய போது அங்கே நீதியின் அத்தனை கதவுகளையும் அடைத்தது யார்?. அவரை சிலுவையில் அறையுமென்று ஒலித்தது மக்களாகிய உங்களின் குரலொலிகள் தானே! சரி அது போகட்டும். பிலாத்து தன் கைகளைக் கழுவும் முன் இயேசுவால் நலம் பெற்ற ஆண்கள், பெண்கள், தொழுநோயாளிகள், அவரை மிகவும் நேசித்த சீடர்கள் என்று யாராவது ஒருவர் சாட்சி சொல்ல வந்திருக்கலாமே. அத்தனை பேரும் உயிருக்குப் பயந்து ஓடி விட்டார்களே! செய்நன்றி மறந்த மனிதர்களாக நடந்தார்களே! ஐயோ! நான் என்ன செய்வேன்? எனக்கு இயேசுவின் மரணத்

தீர்ப்பை தடுத்து நிறுத்த வலு இல்லாமல் போய் விட்டதே! இப்போது உங்களைப் பார்த்து ஒன்று கேட்கிறேன்!

நீங்களும் பிலாத்துவைப் போலக் கைகளில் அழுக்கை வைத்துக்கொண்டு பொருள்களைச் சுத்தப்படுத்தும் வேலையைத் தான் செய்கிறீர்களா?. வேண்டாம். வேண்டவே வேண்டாம்.

உங்கள் மனங்களில் படிந்திருக்கும் அநியாய தூசுகளை அகற்றுங்கள். அநியாயத் தீர்ப்புகளாலும், விமர்சனங்களாலும் நல்லவர்களைக் கொன்ற காலம் பிலாத்துவோடும், பாவ நீரை ஏந்திய எண்ணோடும் போகட்டும். உங்கள் விமர்சனங்கள் அடுத்தவர்களை வளர்த்தெடுக்கவும், உங்கள் தீர்ப்புகள் உடனிருப்பவரை வாழ்விக்கவும் மட்டும் உதவட்டுமே! செய்வீர்களா?

செபம்

இயேசுவே! அநியாயமாகப் பிறரைத் தீர்ப்பிடாத நேரிய மனம் தாரும்.ஆமென்.

இரண்டாம் நிலை

இயேசுவின் மீது சிலுவை சுமத்தப்படுகிறது

நான் தான் கல் தூண் பேசுகிறேன்

அன்பு நண்பர்களே!

நான் தான் இயேசுவின் திரு உடல் கட்டப்பட்டு வன்மையாக அவர் கசையடிகள் வாங்கிடக் காரணமாக இருந்த கல்தூண் பேசுகிறேன். என் மேல் கட்டப்பட்டு தன் உடல் மேல் கசையடிகளைத் தாங்கி இப்போது தோள் மேல் சிலுவையையும் ஏற்று கல்வாரி நோக்கிச் செல்ல முன்வருகிறார் இயேசு. எனக்கு மட்டும் தானாகவே எழுந்து நடக்கும் சக்தி இருந்திருந்தால் நானாகவே இயேசுவின் திருவுடல் அடி வாங்கிட அனுமதித்து இருக்க மாட்டேன். எழுந்து ஓடி இருப்பேன். இயேசுவால் கல் தூணாகிய நான் பெருமை அடைந்தேன். கோட்டையைக் காக்க உருவாக்கப்பட்ட நான் அரணும் கோட்டையுமானவரைக்

கட்டி அடிக்கப் பயன்பட்டேனோ? ஓய்வின்றி இயேசுவின் திருவுடல் அடி வாங்கிட நான் காரணம் ஆகி விட்டேன். கல்லாகப் படைக்கப்பட்ட நான் பாவம் தாங்கும் கல் தூணாகவும் மாறி விட்டேனே!

உங்களிடம் ஒன்று கேட்கிறேன்!

உங்கள் பாவங்களுக்காக, நீங்கள் விடுதலை பெறுவதற்காகக் கற்றுாண் கசையடிகளோடு பாரமான சிலுவையை இயேசு சுமந்தார் ஆனால், நீங்களோ உங்கள் அன்றாடச் சிலுவைகளை விரும்பிச் சுமக்கின்றீர்களா? அன்பும் தியாகமும், உழைப்பும் இல்லாது, உறவுகள் காணாமல் போனதக்ஷ நிலை உண்பதற்காகவே வாழ்வது, கடன், சோம்பேறித் தனம், உறவுகளை உதறித் தள்ளுதல், பண்பற்ற நிலை, பொய்யும் புரட்டும், அநீதிக்குத் துணை போதல், பிறரை அடக்குதல், பொய்க் குற்றம் சுமத்துதல், பதவியில் இருப்போரின் அடி வருடிகளாக இருத்தல் போன்ற பல முகமூடிகளோடு வாழ்ந்து வரும் நீங்கள் தானே என் மேல் கட்டி அடிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்! ஆனால் இயேசு இங்கே கசையடிகளை வாங்கி சிலுவையை ஏற்கிறார் நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?

செய்த தவறுக்குத் தண்டனை அனுபவிப்பதை காட்டிலும் பிறர் செய்த தவறுக்கு தண்டனை அனுபவிப்பது மிகக் கொடுமையானது. செய்யாத ஒன்றிற்கு சிலுவை மரணம். இயேசு தனது மனித இயல்பைத் துன்பத்தினால்

வலுப்படுத்துகிறார். கசையடியில் வழியும் குருதி பிராயச்சித்தம் தேடி உலர்ந்திடவும் மறுக்கின்றதோ? கல் தூணாகிய நானோ நகரவும் வழி இன்றி வலியில் துடிக்கிறேனே!

இயேசுவின் சிலுவைப் பாதையில் அவருக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தவர்கள் சிலர் தான். ஆனால் அமைதியாகப் பார்த்து அதை ஆமோதித்தவர்கள் பலர். நீங்கள் யார்? எதிர்ப்பவர்களா? அமைதிகாப்பவர்களா?

செபம்:

சுமை தாங்கியாய் வந்த இயேசுவே! எங்களது சிலுவைகளை நாங்கள் மனமுவந்து சுமக்கவும் பிறர் மீது அநியாய சிலுவைகளை சுமத்தாமல் இருக்கவும் அருள் தாரும். ஆமென்.

மூன்றாம் நிலை

இயேசு முதல் முறையாகக் கீழே விழுகிறார்

நான் தான் மண் பேசுகிறேன் !

அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல என்று சொல்வார்களே அந்த நிலத்தின் மண் தான் பேசுகிறேன். உலகம் படைத்த இறைவனையே மடி ஏந்தும் வாய்ப்பு எனக்கு. உங்கள் அனைவரையும் தாங்கி நிற்பதற்காக அவரால் படைக்கப்பட்ட என் மேலேயே நிலை தடுமாறி வீழ்கிறார் இயேசு. அவரை விழச் செய்தது எது? அவர் சுமக்கும் சிலுவையின் பாரமா? தனியே விட்டு விட்டுத் தூரம் போன சீடர்களின் துரோகமா?

குழந்தையாய் தவழும் போது நடை தடுமாறி வீழ்தல் இயல்பு தான். ஆனால் வளர வளர நடை தடுமாறினால் அது சரியான பயிற்சி இல்லை தானே! பழகப் பழக நடையைக் கூட்டுவதும் கீழே வீழ்வதைக் குறைப்பதும் வளர்ச்சியின் முதிர்ச்சி! இதோ இங்கே முதல் முறையாக என்னைத் தழுவும் இயேசுவிலும் நான் இந்த வளர்ச்சியைத் தான் காண்கிறேன். பாவம் தவிர அனைத்திலும் அவர் மனிதராய் வீழ்ந்து எழுந்தார். இயேசுவின் பயணத்தைத் தடுத்து நிறுத்தவோ சிலுவையைச் சுமக்கவோ என்னால் முடியாது தான்! என் மடி தேடி சோர்ந்து விழும் அவரைத் தாங்குவதைத் தவிர என்னால் வேறு என்ன செய்ய முடியும்? இன்று மண்ணாகிய என்னில் மாசுக்களை உருவாக்கி நிலத்தின் மார்பகங்களைக் கீறிப் பிளக்கும் பேராசையால் நிலநடுக்கம் அதிக வெப்பம் கால நிலை மாறுபாடு என்று உங்களுக்கு நீங்களே அழிவை உருவாக்கும் உங்கள் சிறுமையை நான் எண்ணென்பேன்?

அது போகட்டும். மண்ணான நான் மாசு கலந்த மண்ணாகவே இருக்கிறேன்! என்றேனும் உங்கள் வீழ்ச்சியைப் பற்றி நீங்கள் சிந்தித்ததுண்டா?

இன்று உங்களில் எத்தனை பேர் உடலையும் குடும்பத்தையும் அழிக்கும் மது போதையில் விழுந்து கிடக்கிறீர்கள்? சுயநலம் பிரிவினை சாதி மத வேறுபாடுகள் என்று இதயத்தை கசக்கிப் பிழியும் எதிர்மறை தாக்கங்களில் விழுந்து கிடக்கிறீர்களே! நம்பிக்கையையும், பாசத்தையும் உடைக்கும் சந்தேகத்தில் விழுந்து கிடக்கிறீர்களே!

சுய மதிப்பையும் தன் மரியாதையையும் குறைத்து படைத்தவனையே அவமானத்துக்கு உள்ளாக்கும் தாழ்வு மனநிலையில் விழுந்து கிடக்கிறீர்களே! வீழ்வது தவறல்ல. மீண்டும் எழலாம் ஆனால் கீழே வீழ்ந்து கிடப்பதில் இன்பம் காண்பதுதான் தவறு. மழையென விழுந்த நீர் மேகமாய் எழுவது போல் உங்கள் வீழ்ச்சிகளில் எழுச்சி காணுங்கள். மண்ணில் விழுந்த போதும் மீண்டெழுந்த இயேசுவின் எழுச்சி உங்களுக்குக் கைகொடுக்கும் என்பதை மறவாது எழுந்து புறப்படுங்கள்.

செபம்

வீழ்ந்த போதும் எழுந்த இயேசுவே! எங்கள் வாழ்வில் நாங்கள் சந்திக்கும் வீழ்ச்சி கண்டு துவண்டு விடாது உம்மைப் போல் நாங்களும் துணிந்து பயணிக்க உமது ஆற்றலைத் தாரும்.ஆமென்.

நான்காம் நிலை

இயேசு தனது அன்ணையைச் சந்திக்கிறார்

நான் தான் கண்கள் பேசுகின்றேன்!

விழியில் மொளன மொழி பேசுவது கண்கள் என்பர். கண்ணால் பேசிக் காரியத்தைக் கெடுப்பதும் கண் சாடையாலே சிலரை மயக்குவதும் கண்களின் மொழியால் தான்/ கண்களின் நீரால் தான்/ காரியம் கெடுவதும் காரியம் சாதிப்பதும் என்று சொல்லி என்னை எல்லாருமும் மொளனத்தின் தாய்மொழி என்கிறார்கள். காதல், நட்பு, தூய அன்பு, கண்ணியம், உறவு வாழ்வு, அழகை, அறச்சினம், இலட்சிய வேட்கை, கருணை கனிவு என்று உணர்வுகளைப் பிரதலிக்கும் ஒட்டுமொத்த பிம்பமாக நாங்கள் இருப்பினும் இன்று இங்கே இந்தக் கடினமான பாதையில் தாயின் கண்களும் மகனின் கண்களுமாகிய நாங்கள் சந்திக்கும் போது அடைந்த வேதனைகள் சொல்லித் தான் மாளுமோ? கல்வாரி பாதையில் தாய்க்கும் மகனுக்கும் இடையில் நடைபெறும் வேதனை மிகுந்த ஆனால் இலட்சியப் போராட்டத்தில் பயணிக்கின்றேன். பத்துமாதம் வயிற்றினில் சுமந்து பெற்றெடுத்த மகன் இன்று சிலுவையினைச் சுமந்துகொண்டு செல்வதைக் காணும்போது தாய் மரியாவின் கண்களில் வழிந்த வெள்ளப் பிரவாகத்தை விளக்குதலும் கூடுமோ? நான் படைக்கப்பட்டதன் பிறவிப் பயன் அடைந்ததாகப் பெருமை கொள்ள வழி இல்லையே? செந்நீர்க் காயங்களில் வியர்வையின் உப்பும் இனித்திடுமோ? கலங்கும் என்னை யார் துடைப்பது? இறுதியில் தாய் மரியாவின் கண்களாகிய நானே இயேசுவின் கண்களுக்கு துணையாக நிற்கின்றேன். கல்வாரி நோக்கிச் செல்லும் வீர மகனுக்குக் கண்களின் கண்ணீரால் பிரியா விடை கொடுத்து நிற்கின்றார் வீரத்தாய் அன்னை மரியாள்.

இன்று கண்ணாலே காதல் பேசி காமத்தையும் மோகத்தையும் ஒரு சேர வீசுதலும், கருணை பேசும் கண்கள் மாறி வன்மமும் குரோதமும் வெறுப்பும் மயக்கம் வளர்த்தலும், கண்களாலே விளங்கும் எதிர்மறைத் தாக்கங்களும் ஏராளம்! ஏராளம்!

கண்கள் நேர்மறையான உணர்வுகளை விளைவிக்கும் போது வாழ்க்கை அழகாகிறது. கண்கள் எதிர்மறையான உணர்வுகளை விளைவிக்கும் போது வாழ்க்கை அதன் பொலிவை இழக்கிறது.

இரத்தம் சொட்டச் சொட்டப் பார்வை மங்கிப் பயணிக்கும் இயேசுவின் கண்களும் இதைக் காணவா என் கண்கள் காத்திருந்தன என்று வெதும்பும் அன்னை மரியாவின் கண்களும் நம்மைப் பார்த்துக் கேட்பது ஒன்றே!

உங்கள் கண்களின் வீச்சுப் பிறரை விழுத்தாட்டுகின்றனவா? வாழ்விக்கின்றனவா?

கண்கள் இரண்டால் வலியும் தர முடியும். வாழ்வும் தர முடியும். கண்கள் எனும் காந்தத் தகடுகளை வாழ்வின் வெற்றிக்கும் இலட்சியப் பயணத்துக்கும் பயன்படுத்துவோமா ?

அன்பான இயேசுவே!

கண்ணீரால் வீங்கித் தடுமாறும் எம் கண்கள் இலட்சிய வேகம் கொள்ளவும், உணர்வுகளை முதிர்ச்சியோடு கையாளவும் வெளியே சொல்லமுடியாதத் துயரோடு வாழ்பவரின் கண்ணசைவில் வழியும் துயர் கண்டு துடைக்கும் விசாலமான கண்களை எமக்குத் தந்தருளும். ஆமென்.

இயேசுவுக்கு சீமோன் உதவி செய்கிறார். நான் தான் இயேசுவின் சுமையைப் பகிரும் பாக்கியம் பெற்ற சீமோனின் தோள்கள் பேசுகிறேன்!

தாங்கிடத் தோள் கொடுப்பவன் நண்பன். கீழே விழும் போது கை கொட்டிச் சிரிப்பவன் துரோகி கீழே விழும் போது மௌனம் காப்பவன் எதிரி. இதில் இந்த மூன்று நிலைகளிலும் வராதவன் தான் நான். சாமானியனாக அன்றாடச் சுமைகளை மழையை நம்பி வயலிலும் வியர்வையிலும் கழித்து எதார்த்தமான மனிதனாகத் திகழும் சீமோனின் தோள்கள் பேசுகிறேன். வயலில் இருந்து வீடு திரும்பும் போது கண்ட கோரக்காட்சியால் சுக்கு நூறாய் நொறுங்கியது சீமோனின் உள்ளம். உடலெங்கும் ரத்த மழை! உணர்வெங்கும் தனிமைச் சூழல்! இப்படி இயேசு தத்தளித்துத் தடுமாறுகையில் சீமோன் என்ற பெயருடைய ஒருவரைக் கண்டார்கள்: இயேசுவின் சிலுவையைச் சுமக்கும்படி அவரைக் கட்டாயப்படுத்தினார்கள். (மத் 27:32-44; மாற் 15:21-32; யோவா 19:17-27)

சீமோனின் தோள்களாகிய என் மீது தான் சிலுவையைச் சுமத்தினார்கள். இயேசுவின் குருதி கொட்டும் முகத்தைக் கண்ட நான் சில நூறு அடிகள் மட்டுமல்ல; கல்வாரி மலை வரைக்குமே சுமந்து சென்றிருப்பேனே!

உடலெங்கும் இரத்தம் சொட்ட காலிரண்டும் நிலை தடுமாற, தள்ளாடி நடந்து, சிலுவை சுமந்து செல்லும் இயேசுவைக் காண மனம் பதறுகிறது. கூட்டத்தில் நூற்றுக்கணக்கில் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டு இருந்தவர்கள் மத்தியில் எனது தோள்களே இயேசுவின் பாரம் குறைக்கத் தாங்கி நின்றது. தோளோடு தோள் கொடுத்து இயேசுவின் பாரம் சுமக்க அழைப்புப் பெற்ற நான் பேறு பெற்றவனே! அன்று நான் காட்டிய நேயம் இன்று வரை நினைவு கூரப்படுகிறது. நூறு அடிகள் மட்டுமே சுமந்த சென்ற என்னை வரலாறு மறக்காமல் வாழ்த்துகிறது. இன்னும் இறுதிவரை சென்றிருந்தால் கல்வாரிப் பயணம் தென்றலாய் மென்மை ஆகி இருக்கும் தானே? சக மனிதனின் தேவையை உணராதோர் மனிதனாய்ப்பிறந்ததன் பொருளும் என்னவோ? தோள்களாகிய நாங்கள் உங்களிடம் ஒன்று கேட்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

பிறர் துயரத்தில் உங்களது மனநிலை என்ன?

பக்கத்து வீட்டில் தீப் பிடித்தால் நம் வீட்டில் அது பரவாமல் இருக்கிறதா? அது போதும். இருக்கட்டும் எரிந்து முடிந்த பிறகு ஆறுதல் சொல்வோம் என்று சுயநலம் பேணும் கூட்டத்தில் நீங்களும் உண்டு தானே! வாழ்வது ஒரு முறை. சீமோனின் தோள்களாகிய எங்களைப் போலப் பரந்த மனதோடு வாழ்ந்தால் பொது நலம் பேணலாம். அய்லானின் துன்பம் நமக்கும் வலிக்கும். உங்கள் தோள்கள் பிறர் சுமை ஏற்கும் என் போன்ற தோள்களா? சுமைகளைப் பிறர் மீது திணிக்கும் படைவீரர்களின் அகன்று விரிந்த தோள்களா?

செபம்

அடுத்திருப்போருக்கும் அன்பு என்று சொன்ன உன்னத இயேசுவே! பிறரின் சுமைகளை விரும்பிச் சுமக்கும் சீமோனின் தோள்களாயத் உதவிக்கரம் நீட்டிப் பிறருக்குத் துணை நிற்கும் உயர்ந்த உள்ளத்தை எங்களுக்குத் தந்தருளும். ஆமென்.

ஐந்தாம் நிலை

இயேசுவின் முகத்தை வெரோணிக்காள் துடைக்கிறார்

நான் தான் வெள்ளைத் துணி பேசுகிறேன்!

நான் தான் வீரப்பெண் வெரோணிக்காள் இயேசுவின் முகம் திருமுகம் பதிக்கப்பட்ட துணி பேசுகிறேன். அன்று வரை இயேசுவை பார்த்திராத வெரோணிக்காவுக்குத் தான் இயேசுவின் மீது என்னை பரிவு! குருடர்களுக்குப் பார்வை, முடவர்களுக்குக் கால்கள், நோயுற்றோருக்கு நலம் தருபவர், பாவிகளின் நண்பன், ஏழைகளின் பங்காளி என்றெல்லாம் அவரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு அவர் மீது தணியாத அன்பையும் மரியாதையையும் தக்க வைத்திருந்த வெரோணிக்கா அன்று இயேசுவின் குருதி வழியும் திருமுகம் துடைக்க என்னை அல்லவா பயன்படுத்தினாள்? அவளின் துணியைக் கண்டு வியந்து போனேன் தான்! அவ்வளவு கூட்டத்திலும் அனைத்து ஆண்களையும், மனிதர்களையும் தாண்டி மாக்களாய் மல்லுக்கட்டும் கொடுங்கோல் படைவீரர்களின் எத்தனிப்பையும் தாண்டி அசாத்திய துணிச்சலோடு வீறுநடை போட்டு இயேசுவின் திருமுகம் துடைத்த வெரோணிக்காவைக் கண்டு பிரமித்துப் போனேன் நான்! அதிலும் அடுத்த அதிர்ச்சியாய் சாதாரண சிறு துணியாகிய என் மீது இயேசுவின் திருமுகம்!

இந்த விண்ணும் மண்ணும் படைத்தவர் திருமுகம் வெரோணிக்காள் கொண்டு வந்த சிறு துணியாகிய என்னில் பதிந்ததா? நான் பேறுபெற்றேன் என்று சொல்வேனா!? அல்லது பேறே இது தான் என்பேனா? அழுக்கும் குருதியும் படிந்த இயேசுவின் முகம் இந்தச் சிறிய எனது தழுவலில் காய்ந்து விடப் போவதில்லை தான்! ஆயினும் எங்கே அவர்கள்? என்று பத்துத் தொழுநோயாளிகளைக் குணமாக்கியதில் இருந்து நன்றியுள்ள மனிதர்களைத் தேடிய இயேசுவுக்கு இப்போதும் ஏமாற்றமே மிஞ்சி விடக் கூடாது தான் என்பதற்கான வெரோணிக்காளின் ஆறுதல் முயற்சி தான் இது என்றே நான் உணர்கின்றேன்! இயேசுவின் முகம் தழுவிய போது நான் அடைந்த வேதனை சொல்லி மாளாது.

இரத்தமும், வியர்வையும் இமை நனைத்துப் பிசுபிசுத்து இரத்தக் கறை படிந்த இயேசுவின் முகம் அலங்கோலமாயிருந்த நிலையில் உருக்குலைந்த அவர் முகத்தை என்னைக் கொண்டு துடைக்க நான் என்ன தவம் செய்தேனோ?

எதற்குமே இளகாமல் கல்லாய் நிற்கும் உங்களைப் பார்த்து ஒன்று கேட்கிறேன்!

பிறர் முகத்தில் கரியைப்பூசி, பிறர் வாழ்வில் குறை காண எப்பொழுதும் வாயில் குறையோடு அலைகின்ற மனிதர்கள் மத்தியில், பொலிவிழந்த இயேசுவின் முகத்தைத் துடைக்க விழைந்த வெரோணிக்காவாக நீங்கள் மாற முடியாதா? அல்லது முகம் துடைக்க உதவிய என் போல பிறர் வேதனையை உங்கள் இதயங்களில் ஒற்றிக் கொள்ளத் தான் முடியாதா? பெண்களே நீங்கள் பதுங்கியது போதும்! விழி பிதுங்கியது போதும்! சீரழிப்பதையும், சீர்குலைப்பதையும் விட, சீர்தூக்கிப் பார்த்து, சீர்படுத்தி பெருமைப்படும் மனிதம் காக்கும் மனிதர்களாக நீங்கள் வாழப் போவது எப்போது? கறை துடைத்து குறையில்லா சமூகத்தை இம்மண்ணில் மலரச் செய்திட முன்வருவீர்களா?

செபம்

எங்களுக்காக இன்னுயிர் நல்கிய இயேசுவே! எங்கள் கோழைத்தனத்தை விலக்கி, வெரோணிக்காவைப் போன்று துயர்துடைக்கும் வீரமிக்க மாந்தர்களாக, வாழ்ந்து மனிதத்தை வாழ்விக்க உம் அருள் தாரும். ஆமென்.

ஆறாம் நிலை

இயேசு இரண்டாம் முறையாகக் கீழே விழுகிறார்

சாட்டைகள் பேசுகின்றன

பாவம் அறியாத புண்ணிய உடலைக் கசையடிகளால் கண்ணிப்போகச் செய்து இயேசுவை இரண்டாம் முறை நிலைதடுமாறி முகம் குப்புற விழுந்தாட்டிய சாட்டைகள் பேசுகிறேன். வாழ்ந்த காலமெல்லாம் நன்மையன்றி தீமை அறியா மனிதருள் மாணிக்கத்தை சிந்தனையாலும் சொல்லாலும் செயலாலும் தீங்கு நினையாதப் புனிதனை நரம்புகள் எல்லாம் நடுங்கத் தோல் கிழிந்து இரத்தம் பெருக எலும்புகள் நொறுங்கி நிலைதடுமாறி விழச் செய்த கொடுமையைச் செய்தவன் நான்.

கசையடி சப்தங்களே இங்கே என் ஆற்றாமையின் ஓலங்களாகிப் போயின. வீசிய பக்கமெல்லாம் விரைந்து விளைவுகளை ஏற்படுத்தி இழுக்கின்ற பக்கமெல்லாம் திரும்பும் சாட்டை நான். சுயமாகச் செயல்பட இயலாத எடுப்பார் கைப்பிள்ளை நான். நானே உயிரற்றவன் ஆனால் உங்களில் எத்தனைபேர் என்னைப் போல சுயம் அறியாத எடுப்பார் கைப்பிள்ளையாக வாழ்கிறீர்கள்?

இதோ! இன்றும் கசையடி வாங்கும் நீதியை நின்று வேடிக்கை பார்க்கும் உங்களைப் பார்த்து ஒன்று கேட்கின்றேன்!

சாட்டைகளின் அடி என்னைத் தள்ளியதை விட வார்த்தையெனும் சாட்டையால் நீங்கள் ஒருவர் மற்றவரின் மனச்சுவர்களை நொறுக்கும்போதும் இயேசு கீழே விழுகிறார். வசைமொழிகளால் பலரை நம்பிக்கை இழக்கச் செய்யும் போதும் இயேசு தடுமாறி கீழே விழுகிறார். இனியாவது உங்கள் வார்த்தைகள் பிறரைஸமுட்டித் தள்ளாது தாங்கிக் தோள் கொடுப்பதாகவும் இடித்துத் தகர்ப்பதற்காக அன்று கட்டி எழுப்புவதாகவும் அமையட்டும்.

செபம்

வார்த்தைகளால் பலரை வாழ்வித்த இறைவா! வாழ்வு தரும் வார்த்தைகளால் பிறரை வாழச் செய்யவும், தீமைகளை நன்மையால் வென்று எழுந்து நடக்கவும் தேவையான ஆற்றலை எங்களுக்குத் தந்தருளும். தம்மைக் கண்ணீரோடு பின்தொடரும் எருசலேம் நகரப் பெண்களுக்கு இயேசு ஆறுதல் தருகிறார்.

ஏழாம் நிலை

கண்ணீரின் குரல் கேட்கிறதா?

நான் தான் கண்ணீர் பேசுகிறேன்! கண்ணீர்க் கணவாயாம் இவ்வுலக வாழ்வினின்று எங்களை விடுவித்தருளும் என்று தொடரும் வேண்டுகளும் கண்ணீரோடு விதைப்பவர்கள் பெரு மகிழ்வோடு அறுவடை செய்வார்கள் என்பன போன்ற நம்பிக்கை மொழிகளுமாகிய அனைத்துமே கண்ணீராகிய நான் கொடுக்கும் அழுத்தத்தையும் வருத்தத்தையும் அதன் பிறகு கிடைக்கும் பேராறுதலையும் பற்றியதே! உலகில் உள்ள தண்ணீரை விட அதிக மதிப்பு மிக்கவன் நான் தான். நீங்கள் மகிழ்ச்சியாய் இருக்கும் போது உங்கள் கண்களில் இருந்து நான் வந்தேன் என்றால் என்னை ஆனந்தக் கண்ணீர் என்றும் துயரப்படும் போது உங்கள் கண்களில் இருந்து நான் வருகின்ற போது எனக்குத் துயரக் கண்ணீர் என்றும் பெயர் சூட்டுவதும் நீங்கள் தானே!

ஆனால் எனக்குத் தெரிந்தது எல்லாம் கண்களில் இருந்து நீராக வெளி வருவது மட்டும் தான். மனிதர்களாகிய நீங்கள் தான் உங்கள் மனநிலைகள் மற்றும் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு எனக்குப் பெயர் சூட்டிக் கொள்கிறீர்கள்.

நீங்கள் கொண்டாடும் ஆனந்தக் கண்ணீரிலும் உப்புண்டு!
நீங்கள் திண்டாடும் துயரக் கண்ணீரிலும் உப்புண்டு!
ஆனால் நீங்கள் ஒன்றை மறந்து விடக்கூடாது.
அது என்ன தெரியுமா?
கண்ணீராகிய எனக்கு விலை உண்டு!
கண்ணீராகிய எனக்குக் கணக்கு உண்டு!
கண்ணீராகிய எனக்குத் தப்பி ஓடத் தெரியாது!
தொடர்ந்து செல்லவும் புலம்பித் தீர்க்கவும்
அலறித் தவிக்கவும் மட்டுமே எனக்குத் தெரியும்!
இதை எல்லாம் தவிர்த்திட எனக்குத் தெரியாது!

பிறக்கும் போது வீறிட்டு அழும் பிறந்த குழந்தையின் கண்ணில் இருந்து ஆரம்பமாகிறது என் பயணம். இறுதியில் கல்லறை செல்லும் வரையில் மனிதர்கள் என்னைத் தங்களின் கண்ணிலிருந்து பல்வேறு வாழ்க்கைச் சூழலுக்கு ஏற்ப வர வைக்கின்றார்கள். துன்பப்படுகிறவர்களின் கண்களோடும் நான் சொந்தம் கொண்டாடுவேன்.

துண்ப்படுகிறவர்களின் துயர் கண்டு உதவத் துடிப்போரின் கண்களிலும் நான் தென்படுவேன். இயேசுவின் சிலுவைப் பாடுகளைப் பார்த்த எருசலேம் நகர்ப் பெண்களின் கண்களில் நான் அருவியாய்க் கொட்டுகிறேன்! பெண்கள் சொல்லொண்ணா துயரைக் கண்டதால் என்னை அவர்களின் கண்களிலிருந்து மழையெனக் கொட்டித் தீர்க்கின்றார்கள். துயரப்படுவோருக்குத் தான் புரியும் கண்ணீரின் அருமை. என் வருகையைக் கண்ட இயேசு தனது வார்த்தைகளால் அப்பெண்களின் கண்ணீராகிய என்னைத் துடைக்கிறார். துயரிலும் ஆறுதல் நல்கும் துய மனம்! கண்ணீர்க் குவியல் கண்டும் கலங்காமல் இருக்கும் உங்களைப் பார்த்து ஒன்று கேட்கிறேன்!

இறந்த இலாசருக்காகவும், எருசலேமின் அழிவினை நினைத்தும் இயேசுவின் விழிகளில் இருந்து நான் கண்ணீராய் வழிந்து அழுதேன். இப்போது இயேசுவின் துன்பத்தைப் பார்த்து எவ்வளவு பெண்கள் அழுகின்றார்கள்? என்றாவது நீங்கள் உங்கள் அன்புக்குரியோரின் துயர்கண்டு கலங்கி கண்ணீர் சிந்தியிருக்கிறீர்களா? அப்படி சிந்தியிருந்தால் நீங்கள் சிந்திய ஒரு துளி கண்ணீரும் வீண்போகாது. துயர் மலிந்து கண்ணீர்க் கனலோடு நாளும் போராடும் சாமானியப் பெண்களின் கண்ணில் இருந்து வழியும் எனக்கு என்ன தான் மதிப்பு உண்டு? பட்ட மரமாய் தொட்டில் உறவுக்கும்,கட்டில் போகத்துக்கும், சட்டியில் சுவைக்கும் என்று மும்முனைப் போராட்டம் நடத்திப் பெண் இனம் சிந்தும் கண்ணீருக்கு உங்களால் தீர்வு காண இயலா விட்டாலும் குறைந்தது ஒரு துளி கண்ணீராவது சிந்தி உங்கள் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்ததுண்டா?

செபம்:

அன்பு இயேசுவே! எங்கள் வாழ்வில் நாங்கள் சந்திக்கின்ற மனிதர்களின் துன்பத் துயரங்களில் எங்களின் உடனிருப்பை நல்கிட கனிந்த மனமும் இளகிய இதயமும் தாரும். ஆமென்.

ஒன்பதாம் நிலை

இயேசு மூன்றாம் முறையாகக் கீழே விழுகிறார்

நான் தான் சிலுவை பேசுகிறேன்!

பிலாத்துவின் தீர்ப்பினால் மக்களின் கல் நெஞ்சக் கூச்சலினாலும் இயேசுவின் மேல் சுமத்தப்பட்ட பாரச்சிலுவை தான் பேசுகிறேன். வானத்துப் பறவையாய் கதிராய் ஒளியாய் நீராய்ப் பிறந்திருந்தால் உலகிற்குப் பயன் தந்து வாழ்ந்திருப்பேன். வற்றாத வான்மழை தரும் நதியானால் நாடெங்கும் வளமை சேர்த்திருப்பேன். இப்படிப் பயன் தரும் ஒன்றாக மாறாமல் நானும் மரமாகவே பிறந்து இயேசுவை வதைக்கும் பாரச் சிலுவையாகிடக் காரணமானே! தனிமைத் துயரில் தவித்துத் தனியாளாய் என் மேனியெங்கும் குருதி வழிய வழியெங்கும் அடித்து துவைக்கப்பட்டக் கந்தைத் துணியாக நிந்தை பல ஏற்று அவமானச் சின்னம் என்று நகைக்கப்படும் என்னை அல்லவா தழுவத் திருவுளம் கொண்டார் இயேசு. அவரது உடல் மண்ணிலே புரண்டு மூன்றாவது முறையாகக் கீழே விழுந்து எழும் போது நான் பதறிப் போய் விட்டேன். தனியராய் விழுந்தாலே எழுப்பி விட வராமல் வேடிக்கை பார்க்கும் உலகிலே தீர்ப்புக்கு உட்பட்ட ஆனால் வாய் பேசாத செம்மறியாய் வழியெங்கும் என்னைச் சுமந்து என்னோடு கீழே விழுகிறாரே! மரமாகிய நானே கதறுகிறேனே! “மனிதரைப் பார்க்கிறேன். அவர்கள் மரங்களைப் போலத் தோன்றுகிறார்கள். ஆனால் நடக்கிறார்கள்” என்று சொன்ன பெத்சாய்தாவின் பார்வையற்ற மனிதரைப் போல அல்லவா இன்று மரமாகிய என்னை விட மரத்துப் போன மரங்களாக வேடிக்கை பார்க்கும் இவர்களை நான் என்ன சொல்வது? . மூன்று முறை கால் இடறி அவர் விழுந்த நிலை கண்டு மரமாகிய நானே மனம் வெதும்பித் துயரில் தவிக்கும் வேளையில் மரம் போல நடக்கும் மனிதர்களுக்கு இயேசுவின் வலி மட்டும் புரியவா போகிறது?

மரமாகி அறம் மறந்த உங்களைப் பார்த்து ஒன்று கேட்கிறேன்!

மரமாய் நகர்ந்து கல்வாரிப் பயணத்தில் உடன் வரும் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த மனித மரங்களின் கூட்டத்தில் நீங்களும் ஒருவரா? சக மனிதர்கள் வதைபடும் போது தூரம் நின்று வேடிக்கைப் பார்த்துப் பாவம் என்று பரிதாப வார்த்தைகளை மட்டும் உதிர்த்துவிட்டு உதட்டளவு கருணை மட்டும் போதும் என்று எண்ணியவர்களாய் எதுவும் நடக்காதது போல் மரத்துப் போய் நிற்கின்றீர்களா?. கண்முன் நிகழ்வதைக் கண்டும் காணாதவராய்

மனிதாபிமானமே இல்லாதது போல் வாழ்ந்தது போதும். விழுந்து கிடக்கும் மனிதத்தைத் தூக்கி நிறுத்த மரமாய் ஒதுங்கி நிற்காது மனிதன் என்ற அடிப்படை உணர்வோடு முன்வருவீர்களா?.

செபம்

அன்பு இயேசுவே! எங்களது துன்பத்திலும் தடுமாற்றங்களிலும் மரமாய் விழுந்து கிடக்காமல் எழுந்து நடக்கவும் பிறரது வீழ்ச்சியிலே மகிழ்ச்சி காணாமல் ஓடிச்சென்று பிறரைக் கைதூக்கி விடும் மனிதனாய் வாழ்ந்திடவும் தேவையான அருள் தாரும். ஆமென்.

பத்தாம் நிலை

இயேசுவின் ஆடைகளை உரிகிறார்கள்!

நான் தான் இயேசுவின் ஆடை பேசுகிறேன்!

ஆடையில்லாதன் அரை மனிதன்

ஆள் பாதி ஆடை பாதி எனாபார்களே!

அதே ஆடை தான் பேசுகிறேன்! உம் ஆடையின் விளிம்பைத் தொட்டாலே போதும் நான் நலமடைவேன் என்று பெரும்பாடுள்ள பெண் தொட்டு குணம் பெற்றாளே அன்று, அதே ஆடை தான் பேசுகிறேன். நீங்கள் தினம் தினம் பல வண்ணங்களில் அணிந்து உங்கள் மானம் காக்கவும் உங்கள் தகுதியைக் காட்டவும் கொண்டாடவும் அணிகிறீர்களே அதே ஆடை தான் பேசுகிறேன். வெட்கம், மானம், சுயமரியாதை என்று பல நிலைகளில் ஒரு மனிதனின் தன்மானம் காக்கவும், நிர்வாணம் மறைக்கவும் போர்த்தப்படும் ஆடை இன்றேல் மனிதனின் மனநிலை என்னவாகும்? சற்றே யோசித்துப் பாருங்கள்.

இதோ இங்கே இயேசுவுக்கு அதே நிலை தான் நடக்கிறது.. போர் வீரர்களும் கொலையாளிகளும் அவர் ஆடைகளை உரிந்தெடுத்து அவரை ஆடையற்றவராக நிர்வாணமாக விட்டுவிட்டனரே!. வெட்கத்தை மட்டுமே ஆடையாக அணிந்தவராய் அங்கே நின்றாரே மனிதன் இயேசு!

ஆடையை இழத்தல் அவமானம்.அது மட்டுமா? பிறரின் நற்பெயர் கெடுத்தல் நல்வாழ்வுக்கு ஊறு விளைவித்தல் தன் கண்ணைத் தானே குத்துவது போன்ற வலியும் வேதனையும் தானே?

ஆடையின்மை என்ற சொல்லை அதிகமாக கொச்சைப் படுத்தியே பழகிவிட்டீர்கள். நீங்கள் ஆடை, உடல், கற்பு இவற்றோடு மட்டும் மானம் முடங்குவதில்லை. இதோடு மட்டும் தானா நான்? ஊழல் செய்பவர்களும், இன்றைய சூழலில் சாதிச் சாக்கடையில் ஊறி இருக்கும் சாதி இனப்பித்து பிடித்தவர்களும் சக மனிதர்களின் வீழ்ச்சியில் தம் வாழ்வை வளர்த்துக் கொள்ளும் பெருமுதலைகளும், பொறாமை, கோபம், ஆசை, தன்னலம், பாலியல் வன்முறை போன்ற பாவங்களோடும் , பாவ நாட்டங்களோடும், தான் வாழப் பிறரைக் கெடுக்கும் தன்னுணர்வோடும் வாழ்பவர்கள் எல்லாம் ஆடையை இழந்த அரை மனிதர்களே! ஆடையை மானத்தோடும்,

உடலோடும் மட்டும் என்று பொருத்தி விடாமல், குறுகிய வட்டத்தில் அடைத்து விடாமல் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் என்னை நிறுத்தி சிந்தித்துப் பாருங்களேன்.

ஆடையிழந்து அவமானம் சுமக்கும் இயேசுவைக் கண்டு கொள்ளாமல் கடக்கும் உங்களைப் பார்த்து ஒன்று கேட்கிறேன்.

நிர்வாணத்தை மட்டுமே தன் ஆடையாக அணிந்து ஆடையற்றவனாக நின்றாரே இயேசு. எதற்காக? தான் அடைய வேண்டிய இலட்சியத்தை அடைய வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கத்திற்கே. உங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உரிமை வாழ்வுக்காகவே. நீங்கள் உங்கள் நெறிமாதிரிய செயல்கள் விடுத்து என்னைப் போல பிறரது மானமும் வாழ்வும் காக்கப் புறப்படுவீர்களா? பிறரின் அவமானத்திலும் நிர்வாணத்திலும் மகிழ்ச்சி எனும் ஆடை உடுத்திக் கொண்டாடும் மனிதமற்ற செயலைக் கைவிட முன்வருவீர்களா?

செபம்

எங்களுக்காக அவமானம் சுமந்த இயேசுவே! எங்களது பாவம் எனும் ஆடைக்காக வெட்கி வெதும்புகிறோம். பிறரது அவமானமே எங்களது வெகுமானம் எனும் மனநிலை மாற மனம் தாரும். ஆமென்.

பதினொன்றாம் நிலை

இயேசு சிலுவையில் அறையப்படுகிறார்

ஆணிகளின் அறைகூவல்!

நாங்கள் தான் கூரிய ஆணிகள் பேசுகின்றோம்! மாசற்ற இயேசுவின் தசையைத் துளைத்து குருதியைக் கொப்புளிக்கச் செய்திடக் காரணமாயிருந்த ஆணிகள் பேசுகின்றோம். கடினமாய் உழைக்கவும், நிலையாய் நிற்க உழைக்கவும், அழியாத நினைவுகளைச் சுவரோடு பதிக்கவும், பொருட்களோடும், மரத்தோடும், வீட்டோடும் வயலோடும் என்று நாங்கள் உருவாக்கும் பிணைப்புகளும் பந்தங்களும் ஆழமானவையே. பிணைப்புகளை உருவாக்கவும், அழியாமல் காக்கவும் தானே நாங்கள் ஆணிகளாகப் படைக்கப்பட்டோம். ஆனால் ஐயோ! கனவில் கூட நடக்கக் கூடாத இந்த வன்செயல் நிஜத்தில் அரங்கேற நாங்கள் காரணமா? கருணையே உருவான இயேசுவின் கைகளையும் கால்களையும் துளைப்பதற்கு எங்களைப் பயன்படுத்தி விட்டார்களே இந்தக் கொடிய பாவிகள்! குருடர் செவிடர் முடவர் நோயால் வாடியோர் என்று எல்லோருக்கும் புதுவாழ்வு தந்தவரின் கரங்களில் குத்திக் கிழிக்கும் எங்களின் காயங்களா? இந்த சதிகாரர்களின் வன்மத்திற்குக் குற்றமற்ற இயேசுவின் திரு உடல் தான் பலியானதோ? ஐயோ! எங்களின் கூரிய முனைகள் படைத்தவரையே பதம் பார்த்து இரத்தம் கொப்புளிக்கச் செய்து விட்டனவே!

கொப்புளிக்கும் குருதி கண்டும் கொக்கரிக்கும் படை வீரர்களின் வன்மம் கண்டும் மெளனம் காத்து வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் உங்களைப் பார்த்து ஒன்று கேட்கிறோம்!

கூரிய ஆணிகளாகிய எங்களைக் கொண்டு அன்று இயேசுவை சிலுவையில் அறைந்த கயவர்கள் போன்று இன்று இந்த சமூகத்திலே வன்முறை எனும் ஆணியை அமைதி மீதும் பொய் என்கிற ஆணியை உண்மை மீதும், சந்தேகம் எனும் ஆணியை நம்பிக்கை மீதும், பொறாமை எனும் ஆணியை அன்பின் மீதும், இரக்கமின்மையெனும் ஆணியை மனித நேயத்தின் மீதும் அறைந்து மனிதத்தை செயலிழக்கச் செய்கின்ற கயவர்களிடமிருந்து உங்களைக் காத்துக் கொண்டு சமூகத்தின் மீது அடிக்கப்பட்ட ஆணிகளாகிய எங்களைப் பிடுங்கி எறியுங்கள். அப்போது தான் கயவர்களால் இயேசுவை அறைந்த எங்களது பாவங்களும் ஒருவேளை

மண்ணிக்கப்படலாம்! கடுமையான வார்த்தைகள், பிறர் மீது நிந்தை, நான் எனும் செருக்கு, கர்வம், போன்ற ஆணிகளுக்குப் பதில் இனிமை, சாந்தம், பிறரை ஏற்றல், தாழ்ச்சி போன்ற அணிகளை அணிந்து கொள்ள முன்வருவீர்களா?

செபம்

ஆணிகளின் அறையுண்ட இயேசுவே! நாங்கள் வாழும் சூழலில் எங்கள் உடன் வாழ்வோர் மீதும் நற்பண்புகள் மீதும் ஆணி கொண்டு அறையும் மூர்க்கக் குணத்தை அகற்றிட உம் மென்பண்பை எங்களுக்குத் தாரும்.ஆமென்.

பண்ணிரெண்டாம் நிலை
இயேசு சிலுவையில் உயிர் விடுகிறார்

முதல்வர்:

திவ்விய இயேசுவே! உம்மை ஆராதித்து வணங்கி உமக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரம் செய்கிறோம்.

அனைவரும்:

அதேனென்றால் உமது பாரமான திருச் சிலுவையை சுமந்து உலகை மீட்டு இரட்சித்தீரே.

நான் தான் புளித்த திராட்சை இரசம் பேசுகிறேன்!

இப்பிரஞ்ச வெளியில் நகர்ந்து மனிதரை மீட்க உடலெடுத்த மாசு மறுவற்ற இறைவனின் திருமகன் இயேசு கிறிஸ்து இறுதியில் தன் இன்னுயிர் துறந்து தன் இறுதி மூச்சைக் காற்றோடு காற்றாகக் கலக்கச் செய்யும் முன் தாகமாயிருக்கிறது என்று தவித்த போது அவருக்கு மனசாட்சியே இல்லாமல் கடற்பஞ்சை எடுத்துப் புளித்த திராட்சை இரசமாகிய என்னில் தோய்த்து, அதைக் கோலில் மாட்டி அவருக்குக் குடிக்கக் கொடுத்தீர்களே! அந்தப் புளித்த திராட்சை இரசமாகிய நான் தான் பேசுகிறேன்! சென்ற இடமெல்லாம் நன்மையை அள்ளித் தெளிக்கும் நதிபோல பொழியும் இடமெல்லாம் வளமை செய்யும் மழையைப் போலவே சென்ற இடமெல்லாம் வார்த்தைகளால் மனநல சிகிச்சைகள் செய்து, ஆன்மாக்களின் ஆறாத இரணங்களை ஆற்றிப் புதுவாழ்வு தந்தவர். பாவத்தில் மூழ்கித் திசை தெரியாது தவித்த மாந்தருக்கு இரக்கமும் மன்னிப்பும் வழங்கி வாழ வழிகாட்டிய வள்ளல் அவர். இன்று ஆடையில்லாமல் இன்னுயிர் நீத்து உயிரற்ற உடலாய் கழுமரத்தில் தனியே தவிக்கிறார். அவரது சுவாசம் அவரது மார்புக் கூட்டுக்குள் அனல் பறக்கும் சூட்டோடு அந்த உச்சி வெயில் வேளையில் திணறுகிறது. எனக்கு மட்டும் ஏன் இந்த சோதனை? எனக்கு மட்டும் ஏன் இந்தத் துன்பமும் துயரமும் என்று வெதும்பி வேதனைப்படும் மனிதருக்கெல்லாம் துன்பமும் துயரமும் வேதனையும் சோதனையும் புளிப்பும் துவர்ப்பும் மனித வாழ்வில் பிரிக்க முடியாத அங்கம் என்று பதில் சொல்லும் இயேசு எனும் மனிதரைப் பாருங்கள்! அவரது உயிர் இங்கே நம்மோடு கலந்தே தான் கிடக்கிறது! அவரது அன்பின் அனல் இதோ சிலுவையில் தொங்கும் அவரது விலாவுக்கு இடையே ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கிறது!

இயேசுவின் மூச்சுப் பிரிந்தாலும் சுவாசிக்கும். வெறுத்தாலும் நேசிக்கும்! அவருக்குக் குடிக்கக் கொடுக்கப்பட்டப் புளித்த திராட்சை இரசமாகிய நான் வேண்டுமானால் புளித்துப் போய் இருக்கலாம்! ஆனால் இயேசு எப்போதுமே இனிமையானவர். தாகத்துக்குத் தண்ணீர் வேண்டும் என்றவரின் நிலையைப் பார்த்தீர்களா? வலுவற்ற என்னால் சுவை மிகுந்த திராட்சை இரசமாக மாற முடியவில்லையே! உங்கள் வாயில் இருந்து சொற்கள் எப்படி வருகிறது? புளித்துப் போன கசப்பான சொற்களால் பிறரது வேதனைகளைத் தணிக்காமல் உயிர்க் கொலையும் உறவுக் கொலையும் அல்லவா செய்கிறீர்கள்?

மெய்யாகவே அவர் நம் பிணிகளைத் தாங்கிக் கொண்டார். நம் துன்பங்களைத் தன்மேல் சுமந்து கொண்டார். அவரே நம் குற்றங்களுக்காகக் காயமடைந்தார். நமக்கு நிறைவாழ்வு அளிக்க அவர் தண்டிக்கப்பட்டார். அவர்தம் காயங்களால் நாம் குணமடைகிறோம் என்று எத்தனை முறை தேனினும் இனிய இறைவார்த்தையை வாசித்து ஆறுதல் பெற்றிருப்பீர்கள்? இப்போது நீங்கள் எல்லாம் எங்கே போனீர்கள்?

உங்களின் சுவாசத்தை சரி பண்ணவும் நோய்த் தொற்று வரக்கூடாது என்பதற்காக நுரையீரல் பயிற்சிகள் மேற்கொண்டு நோய்த் தடுப்பு முறைகளைப் பின்பற்றி உயிர் மூச்சைத் தக்க வைக்கப் போராடுவதோடு குடிக்க முடியாத கசாயம் குடித்து உயிரைத் தக்க வைக்கப் போராடும் உங்களைப் பார்த்து ஒன்று கேட்கிறேன்!

உச்சி வெயில் அனலில் தாகத்தில் தவித்து தண்ணீர் தண்ணீர் என்று கேட்ட இயேசுவின் குரல் கேட்கிறதா? புளித்த திராட்சை இரசமாகிய என்னைக் கடற்பஞ்சில் தோய்த்து இயேசுவின் வாயில் வைத்ததைப் பார்த்தீர்கள் தானே? கானாவூர் திருமண விருந்தில் மற்றவர்களுக்குத் தண்ணீரை சுவை மிகுந்த திராட்சை இரசமாக மாற்றித் தந்தவருக்கு இப்போது குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லையா? புளித்துப் போன நான் தான் கிடைத்தேனா? இவன் காப்பாற்றினானே! இப்பொழுது தன்னையே விடுவித்துக் கொள்ளட்டும் என்று ஏளனமாய் கூக்குரல் இடுகின்றீர்களே. அருகில் இருந்த ஒரு கள்வன் நீ மெசியா தானே! உன்னையும் காப்பாற்றி எங்களையும் காப்பாற்று என்கிறானே!

தாகத்திலும் நன்மை செய்யும் இயேசுவைப் பாருங்கள்! மற்றவன் ஒரு குற்றமும் செய்யாத இவரை ஏன் பழிக்கின்றாய் என்று கடிந்து, நீர்

ஆட்சியுரிமை பெற்று வரும்போது என்னையும் நினைவில் கொள்ளும் என்று கூறுகிறானே. கடைசி நேரத்தில் தன் பாவத்தை உணர்ந்த நல்ல கள்வன். இன்றே என்னோடு வாண்வீட்டில் இருப்பான் என்று இயேசு சொல்கிறாரே! இதோ சிலுவையின் அடியில் அம்மா இவரே உன் மகன் என்று யோவாணிடம் ஒப்படைத்துவிடுவதைப் பாருங்கள்!. சீடரிடம் இவரே உன் தாய் என்று ஒப்படைத்துவிட்டாரே!. என் கடவுளே! என் கடவுளே! ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர். இதோ உம் கையில் என் உயிரை ஒப்படைக்கின்றேன். என்ற அபயக் குரல் தந்தையின் காதுகளில் ஒலித்துவிட்டதா?.

ஆம்.எல்லாம் நிறைவேறிற்று என்று தலை சாய்த்த இயேசுவிடம் இருந்து இறுதிவரை புளித்த சொற்களோ கசப்பான சொற்களோ வரவில்லையே? நாம் எப்படிப் பேசுகிறோம்? புளித்து நாற்றமடிக்கும் அழகிய சொற்களால் எத்தனை முறை பிறரின் அழகிய வாழ்வுக்குக் களங்கம் கற்பித்திருப்போம்? பிறரை மரண வேதனையில் தள்ளி இருப்போம்?

இயேசுவின் உயிர் பிரிகிறது.

(மெளனம்)

செபம்:

எங்களுக்காக மரித்த இயேசுவே!

உமத இறப்பை நினைந்து அழுது புலம்பி அமைதியாகச் சென்றுவிடாமல், எங்களுடைய முரண்பட்ட வாழ்வை மாற்றி உலகம், உடல், அலகை ஆகியவற்றை எதிர்த்து நிற்கவும், புளித்துப் போன பழக்கவழக்கங்கள், சொற்கள் மற்றும் வாழ்க்கை முறைகளை விடுத்து இனிய ஆற்றல் பெற்று முரண்பட்ட எங்கள் வாழ்க்கைப் பாதையை சீரமைத்துக் கொள்ளும் உள்ளத் துணியை எமக்குத் தந்தருளும். ஆமென்.

பண்ணிரெண்டாம் நிலை

இயேசுவின் உடல் அன்னை மரியாவின் மடி மேல் கிடத்தப்படுகிறது!

தாயின் மடி தான் உலகம்! அம்மாவின் சேலைக்குள் ஆகாசமே அடக்கம் தானே! அம்மா என்றழைக்காத உயிர் இல்லையே! அம்மாவை வணங்காமல் உயர்வில்லையே! என்று அன்பின் மொழிகள் அணி வகுத்தாலும் வாழ்நாள் முழுவதும் மடி ஏந்தி மரியாதை செய்யப்பட வேண்டியவள் தாய். இயேசு தலை சாய்த்து உயிர் விட்ட அன்னை மரியாளின் அன்புத் தாய்மடி தான் பேசுகிறேன்!

தாயின் மடி போல்
தலையணை வேண்டும்!
தூங்கும் நிலையில்
மனநிலை இல்லை!
வந்து போகுது
வரவும் செலவும்
நொந்து போகுது
மானிட இதயம்
உழைத்து உழைத்து
உருக்குலைந்த பின்
எஞ்சி இருப்பது
நோயும் நொடியும்
குருவித் தலையில்
பணம் பழம் போலே
ஏழை உழைப்பில்
எத்தனை செலவு
காற்றும் கூட
காசாய் போனதால்
வாழ்வில் எப்படி
வசந்தம் வீசும்
சுரண்டிய மீதியே
ஊதியம் ஆகையில்
உயர்வது எப்படி?
வாழ்வு மலர்வதெப்போ?
மனசு நிறைந்து

கனவுத் தூக்கம்
கண்டு மகிழ்வதெப்போ?
தாயின் மடி போல்
தலையணை வேண்டும்
நோயில் படுக்கினும்
தாயின் மடியே
தலையணையாய் வேண்டும்.

எனும் வரிகளுக்கு ஏற்ப தாயின் மடியே தலையணையாய் மாறிட நித்திரை கொண்டாரோ நித்திய இறைமகன்! குருதியில் காய்ந்த ரணங்கள்! கொப்புளிக்கும் குருதி பொங்கும் காயங்கள்! காயங்கள் செய்யும் மாயமாய் சேர்த்தே அணைத்து அழுகிறது தாய் மடி!

இயேசுவின் தோள்களில் சாய்ந்திடும் பாக்கியம் பெற்றதால் சிலுவை மாட்சி பெற்றது. மரணத்திற்குப் பிறகும் தாயின் மடி தேடும் இயேசு தன் தாயின் அரவணைப்பைத் தேடினார் போலும்! இயேசுவின் குழந்தைப் பருவத்தின் போது அவரோடு ஒட்டி உறவாடிய எனக்கு இப்போது அவருடைய துன்பங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள வழி தெரியவில்லை. தூரம் நின்று அவர் பட்ட பாடுகளைப் பார்த்துப் பதறி, அவரடைந்த துயரம் கண்டு துடிதுடித்துக் கல்வாரி வரை அன்னை மரியாவோடு வந்தவன் நான். கடைசித் துளி உயிருள்ள வரையிலும் தந்தையே இவர்கள் தாங்கள் செய்வதை அறியாது செய்கிறார்கள். இவர்களை மன்னியும் என்று சொல்லி மனதார மன்னித்த என் இயேசு இங்கே உயிரற்ற உடலாய் அன்னையின் மடியில் உறங்குகிறார்.

மகனின் இலட்சியம் நிறைவேற்ற உடன் வர வேண்டும் என்று இறுதிவரை உடன் நடந்து இறுதியில் அவரை சடலமாக மடிமீது கிடத்தி அழுது புலம்பும் சூழலிலும் அன்னையைக் கண்டும் காணாமல் காட்சிப் பிழையாய்க் கண்டு கொள்ளாமல் கடக்கும் உங்களைப் பார்த்து தாய் மடியாகிய நான் ஒன்று கேட்கிறேன்.

தனக்கென இருந்த ஒரே மகனையும் இலட்சியம் நிறைவேற பலியாகக் கொடுத்து விட்டார் அன்னை மரியா. உலகம் நல்வாழ்வு பெற வேண்டி தன்னையே கையளித்த அவரது அன்பு மகனின் கனவுகள் தொடர்ந்து நனவாக அவரது ஆட்சிக்காய் உழைக்க நீங்கள் முன் வருவீர்களா? பாவச்சமை தகர்த்து பதறாத மனதோடு அறம் வளர்த்து தர்மம் நிலைத்து நீதி வென்றிடத் தொடர்ந்து நீங்கள் உழைப்பீர்களா? அழுக்கான பழகிய பாவப்

பழக்கங்கள் இயேசுவின் மரணத்தோடு மண்ணாகட்டுமே! இயேசுவின் இரத்தமும் நீரும் தாய்மடி தேடும் போது அன்றாடம் நம் அன்னையாய் அருகில் இருக்கும் அன்னையை நாம் நாள்தோறும் நாடிச் செல்வோமா?

செபம்!

வியாகுலங்கள் சுமக்கும் தாய் மடியே அம்மா! உம் அன்பு மகன் இயேசுவின் இறையாட்சிக் கனவு நனவாகிட நாங்கள் உழைக்கவும், நாங்கள் வாழும் சமூகச்சூழலில் ஆறுதலின் தாய் மடிகளாக மாறிட எங்களால் இயன்றவற்றை முழுமனதோடு செய்திடவும், அருள் வேண்டி உம் திருமகனிடம் எமக்காக மன்றாடும். ஆமென்.

பதினான்காம் நிலை

இயேசுவைக் கல்லறையில் அடக்கம் செய்கிறார்கள்

நான் தான் கல்லறை பேசுகிறேன்!

சாதி மத பேதமின்றி சமரசம் உலவும் இடம் தான் கல்லறை. கூக்குரலாலே கிடைக்காது: இது கோர்ட்டுக்குப் போனால் ஜெயிக்காது: அந்தக் கோட்டைக்குள் நுழைந்தால் திரும்பாது: போனால் போகட்டும் போடா! என்று மனிதன் இறுதியில் மனம் நொந்து துயரின் உச்சத்தில் புலம்புவது மரணத்தையும் கல்லறையையும் குறித்துத் தான் என்பது நமக்குத் தெரியாதது அல்ல:

ஆடி அடங்கும் வாழ்க்கையடா ஆறடி நிலமே சொந்தமடா என்ற பாடல் வரிகளுக்கேற்ப அரசன் முதல் ஆண்டி வரை எல்லோருடைய ஆட்டமும் அடங்குமிடம் கல்லறையாகிய என்னில் தான். தீமையே உருவாய் வாழ்க்கையைக் குலைப்பதே வேலையாய்க் கொண்டுள்ளோர் அனைவருமே இன்று கல்லறையில் வைக்கப்பட வேண்டியோரே! உல்லாசமாய் உலகத்தை உலா வருகையில், பேசிய வார்த்தைகளாலும் செய்த செயல்களாலும் சென்ற இடமெல்லாம் நன்மையே செய்து வாழ்வை நிறைவாக வழங்கியவர் இங்கு மாற்றானின் கல்லறையாகிய என்னுள் அடக்கப்படுகிறார். அவருடைய கொட்டத்தை அடக்கி விட்டோம், ஆட்டத்தை முடக்கி விட்டோம் என்ற மமதையோடு கொக்கரிக்கும் கயவர்களால் ஒரு விடியலைத் தான் தாங்கள் கல் கொண்டு அடைத்துள்ளோம் என்பது புரியாமலே போய் விட்டது! கருவறைக்கும் கல்லறைக்கும் இடையே தோற்றம் மறைவு என்ற இரு மாயைகளுக்கு இடையே பயணம் செய்யும் உங்கள் பயணம் நிறைவான பாதைகளில் செல்கிறதா?

ஒவ்வொரு நாளும் அடி எடுத்து முன்னேறும் கல்லறை வீட்டின் வாசல் கூட உன் விருப்பம் போல் திறக்கப்படாது! உன்னை உன் மரணத்தின் போது யார் சுமப்பார் என்று கூட அறிய இயலாத நிலையற்றப் பயணத்தில் நிம்மதியாகப் பயணிப்பதை விட வேறு எதை அடைந்து விடப் போகிறாய்? நீயும் வாழ்ந்து பிறரையும் வாழ்விக்க இன்றே முன்வருவாயா?

கல்லறையில் அடங்கும் இயேசுவைப் பார்த்து கண்ணீர் கூட சிந்த முடியாத கல்மனக்காரர்களே! உங்களைப் பார்த்து ஒன்று கேட்கிறேன்

வாழ்க்கையை நிறைவாக வாழ வாழ்வின் வழியைக் கற்றுத் தந்தார் இயேசு. விதைத்தது அனைத்தும் அறுவடையாகும் என்ற எளிய வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை மனதில் கொண்டு நல்லதையே விதைத்து நல்லதையே அறுவடை செய்யக் கடினமாக உழைப்பீர்களா? பாவச்சுமைகளையும் தீயனவற்றையும் கல்லறைகளில் புதைத்துப் புது மனிதராய் இயேசுவின் அன்பின் சாட்சிகளாய் வாழ்ந்திட உறுதி கொள்வீர்களா? கோதுமை மணி மண்ணில் விழுந்து மடிந்தால் தான் மிகுந்த பலன் தரும். ஆம். கோதுமை மணியாம் கிறிஸ்து மண்ணில் புதைக்கப்பட்டார். மிகுந்த பலன் தந்து மீட்பின் பலன்களால் உங்களை நிறைவு பெறச் செய்வார் என்ற நம்பிக்கையில் வாழ்வதோடு மட்டும் நின்று விடாமல் அந்த மீட்பைப் பயனுள்ளதாக மாற்றிட இயேசுவோடு இணைந்து உழைக்க முன்வருவீர்களா?

செபம்:

புதைப்பது எழுவதற்கே எனும் இலட்சியக் கனல் கொண்ட இயேசுவே! நிறைவான வாழ்வை யாம் வாழக் கற்றுத் தந்த கிறிஸ்துவே! உம்மோடு இணைந்திடத் தடையாய் இருக்கின்ற அனைத்தையும் கல்லறைக்குள் அடக்கி புதிய இதயம் புதிய ஆவி கொண்ட புதுப்படைப்பாய் உம்மில் யாம் உயிர்த்திட உமது அருள் தாரும். ஆமென்.